

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Anna Kalata

BON-II-0702-7-ZW/07
L.dz. T-624

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku;

W odpowiedzi na przesłane przez Pana Marszałka przy piśmie z dnia 2 lipca 2007 roku znak: BPS/DSK-043-433/07 oświadczenie Pana Senatora Romana Ludwiczuka, w sprawie wyznaczenia organu, który byłby instytucją opiniującą w sytuacjach spornych lub trudnych do rozwiązania dla pracowników powiatowego centrum pomocy rodzinie, dotyczących sposobu likwidacji barier funkcjonalnych, uprzejmie wyjaśniam, co następuje:

Przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie określenia rodzajów zadań powiatu, które mogą być finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 96 poz. 861, ze zm.) określają wyłącznie podstawowe przesłanki realizacji przez powiat zadania obejmującego likwidację barier funkcjonalnych, takie jak określenie podmiotu uprawnionego, wysokości dofinansowania oraz warunków jego uzyskania. Określenie ostatecznej wysokości dofinansowania i ustalenie spełnienia lub niespełnienia warunków przyznania dofinansowania, należy do powiatu jako realizatora zadania. Ze względu na indywidualny charakter każdego wniosku wynikający z odrębności sytuacji wnioskodawcy, jak też różny zakres potrzeb determinowanych zarówno przyczyną jak i zakresem ograniczeń wynikających z niepełnosprawności - oparcie podejmowanego rozstrzygnięcia na zasadzie uznania administracyjnego wydaje się najlepszym rozwiązaniem. Pozwala bowiem, na co słusznie zwrócił uwagę Pan Senator Roman Ludwiczuk w swoim oświadczeniu, uwzględnić sytuację wnioskodawcy w każdym indywidualnym przypadku i odpowiednio do niej, dostosować zakres możliwej do udzielenia pomocy. Uznanie administracyjne polega na takim ukształtowaniu kompetencji organu administracji, że organ ten może rozstrzygnąć sprawę w różny sposób, w takim samym stanie faktycznym i każde rozstrzygnięcie sprawy będzie legalne. Uznanie administracyjne nie oznacza jednakże dowolności organu administracji w podejmowaniu rozstrzygnięcia. W doktrynie prawa administracyjnego zwraca się uwagę na związanie organu czynnikami ograniczającymi jego swobodę. Należy do nich zakaz naruszania

Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 03.08.07
nr. 6667 podpis Roman

Warszawa, dnia 01.08.07

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 3.08.07
nr. 5164 podpis

praw podmiotowych wynikających z innych przepisów lub rozstrzygnięć innych organów państwa. Kolejnym czynnikiem jest konieczność uwzględnienia celu wydania przepisów, na gruncie których dochodzi do zastosowania instytucji uznania. Przepisy wydawane są dla osiągnięcia pewnych celów społecznych (w opisywanej sytuacji będzie to rehabilitacja osób niepełnosprawnych) i organ może stosować przepisy tylko dla osiągnięcia tych celów. Niedopuszczalna jest bowiem sytuacja, w której dochodzi do stosowania przepisów ustawy dla innych celów, nawet jeżeli w ocenie organu tego właśnie wymaga interes społeczny. Rozwiązanie takie wywołuje oczywiście pewne wątpliwości, w szczególności, w sytuacji gdy rozstrzygnięcie realizatora zadania jest odmienne od oczekiwań wnioskodawcy. Jednak przyczyn odmownego rozpatrzenia wniosków nie można sprowadzać tylko do okoliczności leżących po stronie powiatu. Dofinansowana przez powiat likwidacja barier funkcjonalnych realizowana jest w ściśle określonych obszarach, które swoim zakresem nie obejmują wszystkich potrzeb osób niepełnosprawnych. W szczególności nie obejmuje procesu rehabilitacji leczniczej w tym leczniczych środków technicznych oraz edukacji. Należy również zauważyć, że w przypadku likwidacji barier funkcjonalnych celem działania jest znoszenie ograniczeń wchodzących w ich zakres, a nie podnoszenie standardu życia wnioskodawcy. Trzeba pamiętać, że realizacja przez powiat określonych zadań w sposób samodzielny, następuje ze względu na potrzebę znoszenia określonych ograniczeń wynikających z niepełnosprawności, a nie ze względu na wystąpienie samej niepełnosprawności.

Mając na uwadze powyższe nie widzę w chwili obecnej możliwości powołania instytucji opiniującej, której rozstrzygnięcia i tak nie byłyby wiążące dla powiatu, jako realizatora zadania, ze względu na gwarantowaną przepisami samodzielność działania. Jednocześnie pragnę zauważyć, iż nie ma przeszkód w dołączaniu do wniosków opinii lekarskich. W sytuacjach wątpliwych mogą one okazać się pomocne dla realizatora zadania, jednakże ich treść podlega swobodnej ocenie organu. Zmiana charakteru tych opinii na obligatoryjne budzi poważne wątpliwości, ponieważ określenie precyzyjnego związku pomiędzy przyczyną niepełnosprawności, a wynikającymi z niej potrzebami wymaga znajomości indywidualnej sytuacji osoby niepełnosprawnej (m.in. w relacji z otoczeniem), a czasem także specjalistycznej wiedzy z różnych dziedzin, którą nie dysponują wszyscy lekarze.

Z powioleniem
MINISTER
z up.
Mielniczuk
Mirostaw Mielniczuk
SEKRETARZ STANU